

трибуна АРСЕНАЛ

на стр. **2**

Ветерани:
Маньо
Димитров

15 февруари 2013 г. • година II • брой 48

Акценти

С НАДЕЖДА В АБУ ДАБИ

„Арсенал“ - акцент на едно от най-големите оръжейни изложения

Авторитетна група, начело с изпълнителния директор на „Арсенал“ Николай Ибушев и изпълнителния директор на търговското дружество „Арсенал 2000“ Христо Ибушев, заминават днес за Абу Даби - Обединени арабски емирства. Те са начело на делегация, която участва в едно от най-големите и най-авторитетни световни изложения на спецпродукция IDEX 2013.

Участието за всяка фирма на този престижен световен

форум е повече от събитие, тъй като на него срещата си дават най-добрите сред най-добрите в света на отбранителната индустрия.

Очакванията на ръководството на „Арсенал“ от IDEX 2013 са оптимистични, не само поради доброто име и традиции, които марката „Арсенал“ има и е оставила в Арабския свят.

Продукцията на „Арсенал“ и най-новите разработки на фирмата ще бъдат демонстрирани в продължение на 5 дни на два щанда. По традиция, изложения от ранга на IDEX са вид борса, а посетителите са висши представители в сферата на военната индустрия на правителства и големи световни марки.

Продължава на стр. 4

40 - ЧАСОВАТА РАБОТНА СЕДМИЦА Е ДЕМОДЕ?

Учени предлагат да работим по 25 часа в седмицата до 80-годишна възраст

Осем часа, пет дни в седмицата, а понякога и в събота до обяд. От време на време и допълнителни часове след 5 вечерта. Това може и да е нормален ритъм за някои, а за живеещите на запад отдавна е и начин и стереотип на живот. За нас, българите, това все още е трудносмилаемо и тежко бреме. Клишето „от 8 до 5“ силно се е настанило в главите ни, трудно се пречупваме и мъчно ставаме креативни, още повече, когато става дума за гъвкава работна седмица или за повече часове

работа извън разписаното по трудов договор. Съмненията, че ще ни възмездят за положението труд подобаващо, рушат и най-ведрото трудово съзнание и са на път да откажат и най-съвестния работник /независимо, че повечето работодатели в България са коректни хора/.

Не звучи прекрасно, но трябва да си го признаем: по отношение на това колко и кога ще работим, робуваме масово на клишетото от старото време „те си мислят, че ни плащат, ние си мислим, че работим“. С нетърпение чакаме почивните дни, петък все още е „ден на майстора“ за много от нас, „санитарен полуден“, „ракиено време“, „дълга фас-пауза“, работно мотане без реално свършена работа. Тук не се брои реално липсата на достатъчно работа, която да уплътнява качествено работното време.

Продължава на стр. 4

СДЕЛКА: ОБЩИНА-ПРЕВОЗВАЧИ

Билетите - наполовина, дофинансираме за пенсионери и ученици?

Ако Обединението на фирмите, извършващи автобусни превози на територията на община Казанлък и извън нея, намали наполовина цените на билетите за пътуващите, Общината може да намери и вариант за дофинансиране на транспорта за пенсионери и ученици.

Това заяви в прав текст по време на последното заседание на Общинския съвет в Казанлък кметът на общината Галина Стоянова. Тя каза това в отговор на разменени реплики и искане от бившия кмет Стефан Дамянов за подпомагане с 330 хил. лева на Обединението на превозвачите с цел поевтиняване с 50% на билетите за пътуване на ученици и пенсионери.

Продължава на стр. 6

В БРОЯ ЧЕТЕТЕ:

на стр. **4**

Космически изобретател
стажувал в „Арсенал“

на стр. **5**

Инж. Светлана Миткова:
На арсеналци може да се разчита

на стр. **7**

Гълъбина:
Право куме, та в очи

ОТ 1-ВИ МАРТ ПРОГРАМА БОРИ РАКА

От 1-ви март тази година всеки, който желае, може да си направи скрининг за онкозаболяване. Това ще е възможно до края на тази година. За целта желаещите ще трябва да се обърнат към своите лични лекари, които да ги упътят към съответните клиники и специалисти.

Възможността за този скрининг е по спечелен още през 2009 г. европейски проект по програма „Развитие на човешките ресурси“. Проектът е за 19,5 милиона лева и предвижда с тези пари да се покрият безплатните прегледи за онкозаболявания на 400 хиляди българи, основно жени. Нарича се „Спри и се прегледай“. Подписан е в мандата на д-р Евгений Желев, министър на здравеопазването в тройната коалиция. До началото на тази година на практика, обаче, по проекта е нямало никакво движение. Това обяви в Казанлък през седмицата самият д-р Желев, вече в качеството си на депутат от Коалиция „За България“. Той каза също, че недоумява защо 3 години практически правителството на ГЕРБ и ресорното министерство не правят

нищо по проекта за усвояване на тези пари в полза на здравето на българите. В същото време липсващата профилактика и ранна диагностика на най-коварното за века заболяване водят до 33 хиляди нови случая на онкозаболявания в България за миналата година. През 2011 г. новооткритите случаи на рак у нас са били 34 хиляди, рекордът при жените е през 2009-та година, когато има новооткрити 40 хиляди случая на рак при жените у нас. По данни за 2012 г. общият брой на болните от рак у нас е над 325 хиляди души.

Годишно между 15 и 20 хиляди в страната умират от рак или, казано иначе, изчезва по един средно голям град. Въпреки тези, повече от стряскащи, данни, до момента нито един българин не е прегледан по проекта, каза още д-р Евгений Желев, според когото това е израз на „изключителната управленска немощ на сегашните управляващи, пропуснали да хванат в начален стадий на болестта над 300 000 българи“.

Продължава на стр. 6

Издателски съвет: Николай Ибушев, Янко Запрянов, Цветан Шиков, Добрин Драгнев.

Редколлегия: Деляна Бобева - гл. редактор, Диана Нейчева, Мария Рашкова, Първолета Петкова, Мария Пискова, Миран Маденджиян, Венко Юнаков. Със съдействието на КНСБ и КТ "Подкрепа" в "Арсенал" АД.

УКАЗ 56 ПРАВИ МАНЬО ДИМИТРОВ НАЦИОНАЛЕН СПЕЦ

Типично за фирмата-семејство - „Арсенал“, Димитров тръгнал към началството на цеха на принципа „отдолу нагоре“. Първите години бил настройчик на машини за контрол на размерите на патрона. Като изпечен кадър на техникума, където се влизало след тежки изпити по български и математика и където обуча-

ти. Като добавим строгия контрол на качеството във военното производство и жестоките условия на изпитания на партоните при амплитуда на температурата от -50 до + 50 градуса по Целзий, „простото“ серийно производство, се очертава като „просто“ само на думи. Тези изпитания за

автоматичните роторни линии - АРЛ, когато Димитров става началник цех „на гола площадка“. Само за няколко месеца обектът се оборудва с най-модерните тогава съветски патронни машини, идват руски специалисти да обучават нашите, назначават се за „отрицателно“ време над 400 работници и

зия в чужбина. Ръководството е гордо от постижението. Постиженията на Маньо Димитров обаче не спират до тук. В годините, когато няма как да не си въввлечен в обществената дейност, той преценява, че въпреки големите си ангажименти по тая линия, едва ли е загубил повече от 2-3 % от времето

върви, но вървят и другите неща от живота.Срещите с чешити, майтапите, превърнали се днес в топли спомени, са все неща, заради които хората от онава време щедро отделят от времето си, за нещо по-различно от трудовото ежедневие. От това остават и десетки арсеналски легенди, родени от

„В „Арсенал“ са работили много по-заслужили от мен специалисти и ръководители - ветерани, но като си спомня моята всеобща ангажираност, освен с производството, с толкова други неща, свързани с обществената работа, явно съм бил на ниво.“, шегува се със себе си Маньо Димитров, познат като началник цех от Завод 2, където е производството на патрони.

Маньо Димитров е повече от типичен арсеналец - идва в оръжейницата веднага след казармата, която отбил в елитното плевенско ШЗО. Елитният казанлъшки механотехник, който в годините на индустриализацията бил желано училище за цяла България, заедно с техникумите в София и Русе, също е в биографията на началника на цеха, прекарал в Завод 2 целия си трудов стаж, чийто първи ден - 1-ви октомври 1963-та, Димитров помни до днес. Него пък, сигурно повечето арсеналци го помнят, освен с ентузиазма по усвояването на роторните машини, още и с успехите на футболния отбор „Торпедо“ и с флигорната от духовата музика, с която „Арсенал“ така се гордее, че винаги я слага начело на колоната за манифестации и в първите редици на посрещачите на официални делегации.

Експериментът на късния социализъм - Указ 5, е другата визитка на Маньо Димитров, когато директорите развеждали из София и къде ли не, за да преподава водещия арсеналски опит по формирането на работната заплата като „результативна величина“, което беше една от последните партийни повели на времето отпреди 1989-та. Повеля, буквално напълнила джобовете на производителите на патрони, ръководени от Димитров.

вали техниците строго и „железно“, Димитров е забелязан бързо. Така става началник смяна. Смяната обаче била не каква да е, над 200 души били подчинените на Димитров в едно производство, което той определя като сложно, защото е свързано с разнородни спе-

циалности - химия, механика, електротехника, металургия.

циалности - химия, механика, електротехника, металургия. Димитров и до днес си остават „просто“ „страшни!“. Маньо Димитров е начело на цеха 12 години - до пенсионирането си. Най-яркият му спомен от тогава, в личен план, е „висенето“ до късно вечер всяка година на 31-ви де-

за няколко месеца се достига проектната мощност, надмината по показатели след една година /типично по български/, според Димитров/, което обаче коства следващи големи проблеми с поддръжката на оборудването.

Производството на практика заема целия професионален път на Маньо Димитров, но той е имал и ангажименти относно производството като теория. Такъв именно ангажимент имал той като капитан на арсеналския комбинатски отбор за викторината „Икономика и организация на производството“. Първо бил само представител на Завод 2, но след няколко вътрешни викторини се очертал като титуляр-капитан, при това - на отбор на икономисти! Мария Мутафова, Елена Филипова и Иванка Краваева защитавали арсеналската производствено-икономическа чест най-напред в завода, после - като първенци в градския и окръжния конкурс, след което логично отиват на финалите в Благоевград, където се борят с отборите на окръзите Шумен, Плевен, Перник и домакините от Благоевград. Тук арсеналци дошли с подкрепление от 100 души колеги, изминали над 300 км с автобус, за да поддържат отбора на Маньо Димитров. Във времето, когато подобни прояви изпълват сърцата на работниците, арсеналци истински се докачили от задаващата се манипулация в състезанието: председателят на журито - професор от ВИИ „Карл Маркс“, родом от Перник, аха-аха да прокара първото място за своите съграждани. Арсеналската агитка обаче се намесила мощно, привлякла фенове и от другите отбори и Перник бил елиминиран като „първенец наготово“.

с за дейности извън производството, защото: „Тогава се работеше здраво!“. Обществената работа, от днешна гледна точка, началникът от патронното производство определя като „своеобразна реклама за предприятието“.

Такъв вид реклама за „Арсенал“ бил и футболният отбор „Торпедо“, към чиито успехи Димитров също има принос. С футбола, както и с десетките други художествени, спортни и всякакви формации, името на казанлъшката оръжейница тежало навсякъде у нас и за нея се чувало, въпреки секретния характер на производството, който навремето не позволявал много-много приказки насам-натат. „Името на Завод „Арсенал“ всяваше респект и уважение.“, спомня си Димитров. „В днешно време този вид реклама е почти отречена, а в същото време се

нечия фраза, повтаряна като вътрешнозаводски фолклор десетки хиляди пъти, та - до днес. Пак по това време всяка вечер децата от арсеналската забавачница всеки ден се извозват организирано с автобус. Понеже, като футболист, Маньо Димитров пътува по мачове из цялата страна със същия автобус на предприятието, той научава „от първа ръка“ - чрез шофьора на возилото, Бай Иван, за прословутите закачки на „легендарния“ Любчо, чиято оръжейниците познавали от зимните му разходки покрай завода, на път за Тунджа, където се къпел гол в студените води. Та, именно Любчо е главният герой в градския виц: на въпроса какво се произвежда в „Арсенал“, Любчо отговаря: „Не знам какво се произвежда в „Арсенал“, но всяка вечер изкарват от портала пълен

циалности - химия, механика, електротехника, металургия. За всичко това техникумът дал на Димитров отлична подготовка, която му „свършила работа“ за цял живот. „Произвеждахем здраво на три сменя.“, не забравя ветеранът. Затова вътрешно се бунтува, като чува днес, че през социализма не се работело...

Ежедневно „Арсенал“ бълвал половин милион патрона

При това - годни! „Стигали сме даже до 550 хиляди броя.“, не забравя началникът на цеха, който отрича всякакви мисловни шампи, които налагат мнението, че масовото производство е просто. „Аз не зная друг вид производство, което да има такива мащаби като количество. Нито бонбони, нито копчета, нито гвоздеи могат да стигнат такива бройки за един ден.“, категоричен е Димитров, който обяснява на несведущите, че производството на един патрон минава през 400 операции, а само за гилзата били нужни 200 операционни кар-

кември. „Не помня да съм се прибрал срещу Нова година по-рано от 8-9 часа вечерта.“, казва Димитров, припомняйки запечатването на цеховете в края на годината. Тук той си припомня изказването на колега - легендарният началник цех от Завод 6, Добри Каишев, който на оперативка при директора Крум Христов казал: „Др. Христов, откакто съм началник, вечерям студена манджа и лягам при заспала жена...“. „И това не е шега“, уточнява днес Маньо Димитров, който си спомня, че увлечен в работата, три пъти през годините си забравял колата пред „Арсенал“, та се налагало от къщи да се връща по нощите да я прибира.

Роторните линии от 1981-ва дали нов старт на надпреварата

Производителността на труда „дръпнала“ още повече с усвояването на

Арсеналският отбор печели националната викторина!

Следва награда - екскур-

дават невероятни суми за реклама чрез медиите.“, чуди се ветеранът - началникът на цеха за патрони.

С „Торпедо“ Манчо рита и на „Васил Левски“

Арсеналският футболен отбор по това време завоюва няколко титли - бил окръжен работнически първенец и първенец в Републиканската работническа спартакиада, чийто именно финал се играл на столичния национален стадион „Васил Левски“. На Манчо Димитров на млади години футболът много му

автобус с деца“.

Духовата музика е другата арсеналска страст на Манчо

Духовият оркестър се сформира в „Арсенал“ през 1970-1971- ва. Тогава там се събират всички, които са свирили като ученици или изобщо някога на духови инструменти.

Диана Нейчева

Следва продължение в брой 49 на „Трибуна Арсенал“

ЕКСПЕРТНО ЗА ОБЩИНСКИЯ БЮДЖЕТ`2013

Добрин Драгнев - общински съветник от „Експерти за Казанлък“, член на ПК по европейски въпроси и бизнесреда:

Предложението за работна група е много резонно, защото трябва да има ясни правила. Намалят се цените на билетите от всички превозвачи, а разликата Общината намира начин как да я финансира, за да компенсира това намаление. Но това трябва наистина работна комисия да го уточнява: колко са пътуващите хора, колко ще е поевтиняването на съответните групи пътуващи и други. Идеята

е хората пряко да са подпомогнати, примерно с 50% намаление.

Що се касае конкретно за „Арсенал“, нямам представа колко от неговите работници и служители пътуват всеки ден в градската и извънградска мрежа, но са много. Мисля, че над 30% от хората в „Арсенал“ пътуват всеки ден до други населени места, а градският транспорт масово се ползва от арсеналци. На етапа фирмата не компенсира транспортните разходи за своите работници, пътуващи от други населени места. В този смисъл, ако се понижи цената на билетите, то това ще облекчи пътуващите работещи, тъй като ще плащат по-малко за такива разходи и респективно ще им остават повече пари за други нужди. Примерно, ако сега се плащат по 100 лева за карти за пътуване до село Х., то в пожелателния случай тази цена може да е далеч по-ниска. Разбира се, че хората ще са доволни. Но за всичко това ще трябва да се намери съответната схема от работната група.

Групата на „Експерти за Казанлък“ ще работи за изработване на схемата, която ще защитава интересите на хората, ще защитава интересите на превозвачите и ще защитава интересите на самия бюджет.

Петър Косев – зам. - кмет по финансите в Община Казанлък:

Ние, като администрация, трябва да намерим начина да осигурим средствата, които евентуално могат да се отделят за поевтиняване на билетите. Колкото до тези 330 хиляди лева, за които настоява г-н Стефан Дамянов, то аз искам от Обединението на автобусните превозвачи да ми кажат как те стигнаха до цифрата, от която се нуждаят, за да намалят билетите – 330 хиляди лева. За

чия сметка са тези пари? За сметка на Общината или за сметка на превозвачите? Тук ще кажа, че, ако се пледира за намаляване на цената на билетите за всички, то вече се отива в посока промяна на условията на конкурса. Кое ще рече - анулиране на предишния конкурс, обявяване на нови условия и нова обществена поръчка. Но това е много дълга във времето процедура. Така или иначе, работната комисия, която започва работа по въпроса с цените на билетите и исканията на Обединението, ще трябва да реши и да предложи варианти, удовлетворяващи в максимална степен страните.

Единственото перо, от което можем да вземем някакви пари, за да удовлетворим исканията на превозвачите, е да се лишим от погасяването на старите задължения на Общината към различни доставчици, които са в размер на 1,6 млн. лева за тази година. Отказвайки, обаче, едно такова старо плащане, има сериозен риск от блокиране на общинските сметки – нещо, което вече ни се случи няколко пъти през изминалия период. А това не можем да си го позволим, защото имаме погасителни планове с фирмите за стари периоди и при едно неизпълнение търпим нови санкции.

В края на миналата седмица бе приет на второ четене Бюджет`2013 на община Казанлък. Малко над 36 милиона лева ще харчи общината през тази година, в която ще се връщат и още 1,6 милиона лева стари задължения от предходния мандат. Без дебат и с единодушие, съветниците приеха и внесенията между първото и второ четене промени и предложения в бюджета за 2013 година. Това са предложенията от кмета на село Овощник за закупуване базата на БТК за пенсионерски клуб в населеното място; от председателя на КТ „Подкрепа“ – Казанлък за актуализация на възнагражденията в общинските културни ин-

ститутути в съответствие със стандартите в държавните културни институти на територията на общината; на директора на Общински театър „Любомир Кабакчиев“ за увеличаване със 17 000 лв. бюджета на театъра за закупуване на необходимата техника. Прието бе и предложението на директора на Дневния център за деца с увреждания в Казанлък за увеличаване на сумата за закупуване на микробус - с 15 000 лв. за сметка на преходния остатък.

По същия начин, с консенсус, бе приет и самият бюджет, след добра работа и взаимодействие в хода на дебатите по него в постоянните комисии на Общинския съвет.

Бюджет`2013 е в размер на 36 172 327 лв., в това число за делегираните държавни дейности 20 789 277 лв.; за местни дейности – 15 283 050 лв. За дофинансиране на делегираните държавни дейности е предвиден ресурс от 814 286 лв. за сметка на приходите от местни данъци и такси. С неговото приемане и изпълнение се цели осигуряване на ресурс за мостово финансиране и съфинансиране при спечелване на европроекти; продължаване на инвестиционната политика от предходната година; продължаване на процеса на финансова дисциплина чрез разсрочване на наследени задължения и непоемане на нови без осигурен финансов

ресурс.

В бюджета за 2013 година не бе прието предложението на общинския съветник Стефан Дамянов за дофинансиране на автобусните превози в общината с 330 хил. лв., мотивът – неговата незаконосъобразност. Дамянов поиска 330 хиляди лева от бюджета на общината за превозвачите с цел намаляване цената на автобусните билети за пенсионери и ученици с 50% и посочи евентуалните източници за тези средства: от парите за асфалтиране - 230 хиляди лева и от фонд „Бедствия и аварии“ - 100 хиляди лева.

Искането на Дамянов стана повод за дебат с кмета Галина Стоянова, която заяви, че,

ако автобусните превозвачи намалят цените на билетите наполовина от сегашните, то Общината ще търси законови варианти билетите за пътуване на пенсионери и ученици се да бъдат намалени, а разликата в цената им да бъде поета от Общината.

От началото на тази седмица с въпроса за цените на билетите и възможността за тяхното намаляване се занимава и работна група от представители на общинската администрация, Общинския съвет и на Обединението на автобусните превозвачи от община Казанлък.

По темата потърсихме и експертното мнение на представители на групата „Експерти за Казанлък“.

Драгомир Петков - председател на ПК по бюджет и финанси в Общинския съвет – „Експерти за Казанлък“:

Важен елемент в Бюджет`2013 на община Казанлък е ресурсът, който Общината ще отдели за участие в програми по еврофондовете. Това е много сериозна тема, която несправедливо е negliжирана. Новото в тазгодишния бюджет, за разлика от този през миналата година, когато имахме 0 средства за общински дълг, то през тази година те ще са 2 млн. 930 хиляди лева. Той е основно от два източника

- единият от кредита, който Общината изтегли миналата година, и другите средства, с които Общината ще кандидатства по фонд ФЛАГ. Това е фондът, който предлага най-нисък финансов ресурс, за да може Общината да финансира собственото си участие от 5% в проектите, по които кандидатства, общо на стойност 70 млн. лева. Това не е притеснително, просто е форма за участие в проектите, защото не може да се изтърват 70 милиона лева за общината, заради далеч по-дребни суми за липсващо съфинансиране. Тук е моментът да кажа, че Общината подходи много разумно, като прецени в кои проекти е целесъобразно и необходимо да се участва.

Друг важен момент в Бюджет`2013 на Община Казанлък е, че няма увеличение на местните данъци и такси, запазва се размерът им от миналата година.

Бюджетът на общината е балансиран, много е премерена приходната част, няма кухи обеми. Това е един реалистичен бюджет, за разлика от други години, в които имаше заложени кухи приходи от над 2 милиона лева /като пример - имотите на Кълвача/ и други. Раздуваме разходната част, а като ги няма приходите, не се изпълняват и разходите и се получава напрежение.

Янко Запрянов - общински съветник – „Експерти за Казанлък“, зам.-председател на Комисията по приватизация и разпореждане с общинска собственост:

Относно упрека на кмета Галина Стоянова към предишните общински управи, ненаправили нищо за подобряване на

бизнес-климата в района:

Трудно е това да се прецени дали е точно така, защото лостовете за влияние на бизнеса, които имат общините, не са така пряко свързани със съответните икономически субекти на нейна територия. Но общинската власт може да търси различни форми, които indirectly въздействат. Публично-частното партньорство е една от тези форми. Критиката в този смисъл към предишните управи може да се отпрати в посока на това, че предишното управление не беше така активно по отношение на европейските програми. А това, което се прави по тях, влияе директно върху общините, парите, които се отпускат по тях, влизат директно в общините. В този смисъл критиката може да е вярна.

Що се отнася за Бюджет`2013, то много спокойно се работи с общинска администрация по този въпрос, в Общинския съвет - също. Направихме предварително обсъждане, новите предложения се обсъдиха разумно и внимателно, така че да няма спорове и по самите процедури на обсъждане и приемане. Огледали сме нещата, мисля, че постигнахме разумни компромиси по отношение на бюджета.

Продължение от стр. 1

С НАДЕЖДА...

„Очакваме повече от добри резултати на финала на изложението.“, заяви преди да отпътува за Абу Даби изпълнителният директор на „Арсенал“ Николай Ибушев. Повече конкретика той обеща след завръщането на делегацията от изложението. IDEX 2013 година се открива в неделя, 17-ти февруари и ще продължи до 21-ви февруари.

Заради доброто си качество и отлични възможности продукцията на „Арсенал“ продължава да е сред най-търсените в световен мащаб. Фирмата е водеща на пазара за ловно и спортно оръжие в Америка и в момента започва да произвежда и боеприпасите за него, каза за „Трибуна Арсенал“ Христо Ибушев – изпълнителен директор на търговското дружество „Арсенал 2000“. Според него, оптимистична прогноза е връщането на пазарите в Арабския свят.

Гранатомети и димна граната с мигновено действие са двете нови разработки и двата големи последни хита на „Арсенал“. Уникалният 6-цевен револверен гранатомет, натовски калибър, е разработен от оръжейниците-конструктори Симеон Загаров и Георги Гевгалов. Той е предназначен за унищожаване на единични цели или на групи от цели в открити местности, както и в окопи и леки укрепления на разстояние до 400 м. Подходящ е за употреба от армията, граничната полиция и специалните полицейски части. И двете изделия са много търсени на пазарите за спецпродукция. За година в „Арсенал“ се разработват и произвеждат между 10 и 15 нови изделия.

„Трибуна Арсенал“

Продължение от стр. 1

40 - ЧАСОВАТА РАБОТНА СЕДМИЦА Е ДЕМОДЕ?

Еретичната теза е на учени от наскоро създаден датски изследователски институт Max-Planck Odense Center, чийто труд е публикуван в интернет портала за наука Sciencenordic.com.

Според професор Джеймс Вопъл, идеолог на тази теза, хората трябва да работят по-малко часове на седмица, но сумарно повече седмици през живота си. Според него, хората трябва да продължат да работят до навършване на 80 години.

Ето и логиката му в подкрепа на това:

Докато човек е на 20 години, има нужда от повече време за приятелите си, от повече забавления и време да се усъвършенства.

На 35 иска повече време за децата си, а след 70-тата си година има предостатъчно свободно време, което често не знае как да използва и това го убива.

„През 20-ти век станахме свидетели на огромно преразпределение на богатството. Вярвам, че през този век голямото преразпределение ще бъде по отношение на работното време.“, казва професорът, цитиран от Sciencenordic.com.

Той твърди, че занаят от значение за пенсията ще е общият брой работни часове в живота на човек, а не на каква възраст са заработени тези часове.

Датският учен е убеден, че 25-часовата работна седмица ще позволи на младите хора да пре-

карват повече време с децата си и да се грижат по-добре за тяхното здраве. Тя ще допринесе за повишаване на средната продължителност на живота, както и за подобряване на качеството на живот на по-възрастното население.

„Има убедителни доказателства, че възрастните хора, които работят на непълно работно време, са по-здрави от пенсионерите, които си стоят у дома.“, аргументира се професорът.

Теорията за 25-часова работна седмица вече има респектиращ брой поддръжници в социалните мрежи Туитър и Фейсбук. Преобладават мненията, че 40-часовата работна седмица е не само вредна за здравето, но и непродуктивна.

Безспорно, теорията на датския професор е вид благословия на фона на все по-големите тревоги на световните лидери от застаряващото в глобален мащаб население, чийто първенство по този показател държи именно Европа. По тезата все още няма реакция на синдикалните организации в Европа, нито пък на пенсионните фондове.

Още отсега, обаче, е ясно, че у нас тази теория най-вероятно ще се превърне в нездравословна дъвка за седянки, без да се вникне в силата на аргументите и неумолимите закони на живота.

Деляна Бобева

КОСМИЧЕСКИ ИЗОБРЕТАТЕЛ СТАЖУВАЛ В „АРСЕНАЛ“

Това е малко или почти неизвестен факт за световно известен човек, в чиято съдба „Арсенал“ заема много важна част. Определяща.

Името му е Иван Ночев, който по-късно става Джон Ночев. Благодарение на него става възможно кацането на Луната през 1969 година, тъй като той е човекът, изобретил реактивните двигатели на лунния модул „Орел“, благодарение на който се осъществява успешно „прилуняването“.

Идеята на модула е следната: двигателите са конструирани така, че действат при кацането като спирачен механизъм, а при излитането - като ускорители, за да може да бъде преодоляна лунната гравитация, както и да се улесни скачването на модула с кораба-майка, намиращ се в орбита. Освен това, подсигурият успешно то им завръщане и скачване

с очаквания ги в окололунна орбита космически кораб.

Арсеналецът Иван Ночев е роден в Карлово на 23-ти септември 1916 година. От малък се увлича по техниката и съвсем логично завършва местното техническо училище в Карлово.

След това стажува в казанлъшкия завод „Арсенал“, след което постъпва в Държавната аеропланна работилница в Божурище. По-късно основава Аеропланната работилница към летище „Марино поле“ - Карлово.

През 1942 г., с група авиотехници, Иван Ночев изкарва тримесечна специализация в Германия и е приет за студент в Берлинската политехника. По време на войната сградата на политехниката е разрушена и той се завръща в България. В началото на 1944 г. продължава образованието си в Прага и го завършва във Виена, където получава докторат по инженерни науки. Работи известно време на летището на австрийската столица и отново се връща у нас.

През 1951 г. Иван Ночев заминава за Канада, където работи в „Канадаеър“. През 1956 г. заминава за САЩ. Работи за аерокосмическия гигант „Дженерал Дайнамикс Корпорейшън“ в отдел Конвеър. През 1962-ра д-р инж. Джон Ночев става американски гражданин

и създава собствена фирма в областта на аерокосмическите изследвания - Lancea. В нея работят над 200 български висококвалифицирани инженери. За заслугите си към НАСА българинът е удостоен с отличие на Американския конгрес.

След 10 ноември 1989 г.

Ночев изпява желание да се завърне в България, но внезапно заболяване става причина за смъртта му. Иван Ночев си отива от света на 13 март 1991 г. в Сан Диего. На погребението му присъстват трима американски президенти - Картьер, Рейгън и Буш.

Година по-късно, през 1992 г., умира и съпругата на българския инженер - Весела.

Иван и Весела Ночевци не оставят наследници.

На 24 май 2002 година в Карлово се учредява Космически клуб „Джон Ночев“ под ръководството на инж. Коста Нешев, бивш заместник-директор на ДСО „Металхим“ - Сопот.

Йорданка Бонева е българката, която дълги години събира спомени на карлов-

ци за Иван Ночев. Среща се с негови съграждани на 10-ти април 2002-ра година, когато се подготвя учредяването в Карлово на космически клуб с неговото име. В спомените си българската емигрантка пише:

„Дълги години няма да се говори за Джон Ночев. От негови съграждани научих, че още в началото на промените след

1989 г. те са отправили официално запитване за събиране на повече информация за живота и научните открития на Ночев, но им е отговорено, че такъв човек никога не е съществувал. Близките на Джон Ночев и съгражданите му от Карлово, които са поддържали връзки с него, твърдят, че е бил убит. Техните опити да открият нещо повече за Ночев ги кара да мислят, че голяма част от биографията му е засекретена. „Джон Ночев имаше след 9 септември 1944 година смърт-

на присъда в България. Той беше политически емигрант.“, казва неговият приятел Продан Христов, който живее във Виена от 1955 година. „Джон Ночев беше с добро материално положение в Америка. Работещите българи за него се занимаваха със закрепване на моторите на самолетите. Ночев беше машинен инженер по самолетите.“, разказа Продан Христов.

Ночев е живял в Сан Диего, но е имал и къщи на брега на Атлантическия океан и в Швейцария. Българският конструктор и съпругата му Весела са прекарвали летните месеци в Европа, където са се срещали с близките си.“, пише в събраните спомени Йорданка Бонева.

Днес, повече от 2 десетилетия след смъртта му, когато светът отново се вторачва в Космоса, популярността на Джон Ночев постепенно нараства. Със съдействието на българските медии зад океана, Джон Ночев става известен и сред българите в САЩ.

А за българите в България името на този велик човек остава непознато. За огромно съжаление. За настоящите и бивши работещи в „Арсенал“ това е просто поредното от плеядата доказателства за ковачницата на кадри, част от която с гордост са били и те.

Деляна Василева

Здравен справочник гр. Казанлък

Д-р Захари Стойчев - акушерство и гинекология: Вторник, Четвъртък - 14.00-17.30, Събота - 9.30-12.30

Амбулаторни прегледи ул.Климент 1

Д-р Лъчезар Дудулов хирургия: Понеделник - Петък - 14.00-16.30

Амбулат. прегледи ул.Климент 1

Д-р Димитър Кукушев ортопедия: Понеделник, Четвъртък - 11.30/лкк-12.30-14.30/, Вторник, Сряда, Петък - 12.00/лкк-12.30-14.30/

Амбулаторни прегледи ул.Климент 1

„Медицински Център - АРСЕНАЛ“ ЕООД, бул. „Розова долина“ №100 /Поликлиника в „Арсенал“ АД/ ул. „Климент“ №1, /Бивша зъботехническа лаборатория до Общината/ ул.„Ст. планина“ №12, /Поликлиника до Розариума, ет. 4. кабинет 97/

Д-р Хр. Христов - кардиология: Понеделник - Петък - 16.00-19.00

Амбулаторни прегледи ул. „Стара планина“ №12

Д-р Г. Илиев - Рентгенов кабинет - 0887478116: Понеделник - Петък - 8.00-12.00 и 14-17.30

ул.Климент 1

Клин.лаборатория ВЪТР.Т.28-30: Понеделник - Петък - 8.30-14.00

Д-р Ваня Бончева - терапевт:

Понеделник - Петък - 12.00-14.00

Амбулаторни прегледи ул. „Р. долина“ 100

СТОМАТОЛОЗИ

Д-р Щиляна Рачева: Понеделник - Петък - 8.30-13.00

Амбулаторни прегледи бул. „Розова долина“ №100

Д-р Ивон Бъчварова: Вторник и Четвъртък - 8.30-13.30, Сряда и Петък - 8.30-12.30

Амбулаторни прегледи бул. „Розова долина“ №100

Тел.за връзка: ул. „Климент“ №1

-0431/6 53 40; 0889237020

Поликлиника в „Арсенал“ АД

- 0431/6 40 55; вЪТР. 34-45

Инженер Миткова:

НА АРСЕНАЛЦИ МОЖЕ ДА СЕ РАЗЧИТА!

Ръководителят на Звено-то за инструментално леене, инж. Миткова, работи заедно с още шестима специалисти в новосъздадения преди две години нов отдел в Завод 6, където се събират всички конструктори на инструментална екипировка. Някои идват от самия Завод 6, други, като Светла – от ОХТ. В Отдела са 4 жени. Според Светла, жените имат качеството да са по-упорити и по-търпеливи, да работят целенасочено и да не се отказват, докато нещата, които са захванали, не стигне до края.

В Отдела всичко е модерно – залата е оборудвана изцяло с компютри, работи се със специален софтуер. „Не мога да си представя, че съм чертала някога на дъска...!“, казва днес инженерът – конструктор. Миткова идва в оръжейницата през 1997-ма на площадката в Шейново в Конструкторския отдел. Идва в „Арсенал“, защото се търсят конструктори. Съпругът също е арсеналец, сега вече е началник ОТК на Завод 1. След преместването на площадката в Казанлък, иде времето на кризата и големите съкращения малко след 2000-та година. Инж. Миткова напуска Конструкторския отдел и цели две години работи като шлосер в Цех 290 на Завод 1. В началото нормите се сторили огромни за жената с висше образование, непревикнала към физическите натоварвания. Най-тежко било положението с ръцете, както е по принцип с шлосерите. Светла е удивена, как работниците се справят с пилата и постепенно се научава на това. После и предлагат работата като конструктор на инструментална екипировка за пластмасови детайли – работата в ОХТ. Тук инж. Миткова, която конструира инструменти за пластмасови детайли – шприцформи и пресформи, вкухва от удоволствието да види резултата от труда си – от конструирането, до изработката. Работата е интересна и защото свързва производството на два завода, обяснява още инж. Миткова. Инструментът е в Завод 6, а там, където инструментите се използват вече пря-

ко в производството, там е дейността на Завод 1.

Конструкторът се опира и на работника

Богатият производствен, технологичен и конструкторски опит в казанлъшката оръжейница е доказал, че добрият конструктор, задължително се опира на работника, търси неговите съвети и се опитва да конструира така, че да бъде удобно за изпълнителите. Такъв е и подходът на инж. Миткова. „Работниците са големи специалисти – изпълняват всичко точно, много пъти се допитваме до тях – кое ще е по-удобно, допитваме се и до тези, които после ще използват инструмента.“, обяснява инженерът – конструктор, който иначе работи само на компютър, където всичко, което се прави, веднага се вижда едно към едно в пространството и става много бързо. Светла признава, че усвояването на специфичния софтуер, с който работи техният отдел, не е било лесно. При връщането си в „Арсенал“ в средата на миналото десетилетие, Светла намира, че вече всичко е много напред, прави се 3D – моделиране на компютър и без помощта на колегите си, Светла признава, че едва ли

трябвало и реално да прилага програмния продукт в конкретните си работни задачи. „Много ми помогна Стефан Стефанов, ръководител направление „Автоматизация на инженерния труд“, много трудно се учи софтуер“, благодари му и сега. Изобщо, тя разчита много на колегите си. В „Арсенал“ това е възможно, защото тук се работи в екип,

славата. В Алеята, разбира се, попада по предложение на началника. За Светла това е ценно признание, но тя още веднага ми споделя, че предпочита скромността и не обича „да се набива на очи“ –

впрочем – като повечето арсеналци.

„На арсеналци може да се разчита“, казва още ръководителят – конструктор.

Инженер Светлана Миткова е жена, минала успешно през „Трите Мъки“: популярното сред студентите в МЕИ име на специалността: „Технология на машиностроенето и металорежещите машини“. Завършва Техническия университет във Варна, заедно със съпруга си. Никак не е лесно за момиче, дошло от Математическа гимназия, но лесното сякаш, никога не е било примамка за Светла. Кактоне я привлича и светлината на прожекторите. Като много арсеналци, които просто обичат да си вършат работата, инж. Миткова се притеснява, че „Трибуна Арсенал“ ще пише за нея. Но ние знаем, че си струват думите за всеки, който като специалист си тежи на мястото. Нейното място е в Отдела на Илиан Лесев от Завод 6. Там Светлана ръководи Звено на инструменти за леене./????/

Казва, че работата на конструктора е изключително интересна. Казва още, че е „извадила късмет“, когато след двугодишното си напускане от „Арсенал“ при голямата криза в началото на новия век, Светла среща стария си началник Иван Герджиков, който я връща в оръжейницата. „Добре, че беше той да ми предложи да се върна...!“, благодарна е инж. Миткова.

което Светла, след опита си в други фирми знае, че не навсякъде е така.

На въпроса ми, какви са за нея арсеналци, Светла отговоря веднага и без да се замисли: „Специалисти!“. Но също и: „Ако възникне някакъв проблем в работата, в „Арсенал“ са ангажирани всички – от работника, до директора, има изградена с много години система, тук се държи изключително на реда и стандарта, има ред“, категорична е инж. Миткова и това изключително много и харесва. „Всеки си върши работата, специалистите са по местата си, което не значи, че тук работят специалисти по всичко. Напротив – всеки разбира отлично от

Светла се радва истински, че арсеналци могат да работят в екип, че са отзивчиви един към друг, добродушни са, ценени са навън. Затова тя е щастлива, че се е върнала в „Арсенал“ и се надява, че нещата ще потръгнат отново и ще излязат от сегашната кризисна ситуация, защото онова, което има „Арсенал“, трябва да се запази, то е ценно.

В тази мъжка професия много е трудно за жена

Това е разбрала Светла през годините: „Трудно е жена да се утвърди и да спечели доверието на хората, с които работи. На мъжете генно им е заложено да бъдат техници, а ние жените, всичко в областта на техниката постигаме с много труд, упоритост и дисциплина. Работа, работа и пак работа. Моята работа не свършва с работното време, продължавам да мисля за конструктория на инструмента, който конструирам дори и в къщи. Съпругът ми Жеко Митков, който също работи в „Арсенал“, ме разбира и подкрепя.“, споделя откровено инж. Миткова.

За конкретната си работа в „Арсенал“, тя казва: „Отделът ни е създаден преди 2 години. Разделени сме на 2 звена.

Звено на което съм ръководител конструира шприцформи и пресформи за пластмасови детайли, пресформи за леене на алуминиеви детайли, пресформи за стопяеми модели и сърцеви кутии. Другото звено конструира щанци и шампи.

Всеки един от нас е спе-

циалист в своята област и затова поставените ни задачи се изпълняват в срок. Човекът, който ни обединява и сплотява е нашия началник Илиан Лесев. Много ни помага и подкрепя. Знаем, че винаги можем да разчитаме на него. Стреми се да ни улесни в работата и да ни създаде нормални условия на труд. Когато има нова задача, се събираме, обсъждаме различните варианти за конструктория на инструмента и избираме най-технологичния вариант т.е работим в екип“, обяснява инж. Миткова рабираемо и за лаици. Тънкостите на работата, тя обяснява така: „Инструментът трябва да бъде както технологичен за изработка, така и лесно да се работи с него след неговото усвояване. Освен това трябва отлично да познаваме съответните стандарти за конструиране.“

Семейството на Светла отпуска в Балкана

Двамата със съпруга се увеличат по походите в планината от едно приятелско семейство, с което ги свързва пак „Арсенал“. В околностите на Казанлък обичат да качват Саръ яр над Енина и да виждат гледката към Долината от Мегалита над Бузовград. Най-прекрасното място у нас, обаче са Седемте рилски езера, категорична е Светла. Като опитен туристи, тя прави и големи пешеходни преходи, тренирана е и не се плаши от изкачванията в планината. Ако не са разходките из планината през уикедна, Светла признава, че вечер се прибира като много от нас днес: „капнала от работа“. Двамата сина са вече пораснали, единият по пътя на мама и тати, е студент във Варна, учи за инженер по електротехника. „Пъпът му е хвърлен там, не искаше никъде другаде да учи“, обяснява Светла с усмивка. Малкият е още ученик в Хуманитарната гимназия. Въпреки трудностите и кризите на прехода, двамата със съпруга, твърдо решават да имат две деца. Разумно отлагат това за след университетската сета, защото „Трите М-та“ са сериозно изпитание... Сериозни се оказват и изпитанията на кризата, предизвикателствата на днешното време, които не позволяват на обикновения българин да живее спокойно. Но: „Начухме са да се справяме.“, с усмивка обяснява инж. Светла Миткова от арсеналската Алея на славата. И непременно държи да се отбележи: „Благодарна съм на ръководството, че ми даде втори шанс да работя отново в редиците на Арсенал и да съм член на това голямо семейство“, казва в заключение ръководителят в конструкторския отдел на Завод 6.

Диана Рамналиева

Със семейството

би могла да се справи. Още повече, че едновременно с обучението по софтуера, тя

собствената си работа“, коментира още арсеналският конструктор от Алеята на

Продължение от стр. 1

СДЕЛКА: ОБЩИНА-ПРЕВОЗВАЧИ

Предложението Дамянов направи още по време на първото четене на бюджета и дори посочи източниците за дофинансирането. Сред мотивите за искането си той посочи и намаления брой пътуващи с автобуси поради конкуренцията на такситата, които обират пътуващите.

Кметът Стоянова оспори искането на Дамянов с цифри, посочвайки, че за миналата година по две постановления на МС транспортните превозвачи в района са получили общо 895 хиляди лева за подпомагане на градския транспорт, като губещ, и за доплащане към картите на пенсионерите и учениците. В момента двете групи пътуващи ползват 20% намаление при пътуване. Според официалните данни, пътуващите с карти пенсионери в общината са между 6 и 8 хиляди, а учениците – 2 хиляди.

Стоянова декларира желанието си да се намери вариант за законосъобразно подпомагане на Обединението на превозвачите и категорично не се съгласи с направеното предложение от Дамянов. С цел намиране на решение на сериозния проблем от началото на седмицата в общината заработи специално сформирана за целта работна група с представители на трите страни - местен парламент, общинска администрация и превозвачи.

Няма възможност цените на билетите да паднат наполовина, категоричен бе Хюсеин Кехайов, който е началник "Автобусни превози" към Обединението на автобусните превозвачи. Той каза, че са предложили на Общината вариант за създаване на общинско дружество за превози на граждани по примера на големите градове на стра-

ната. В този вариант Обединението на превозвачите извършва самата услуга, за която получава суми, определени на километър пробег. Всички останали дейности – продажба на билети, контрол на приходите и съответно акумулиране на средства по ресорните постановления на МС, са ангажимент на Общината.

Не отказваме да водим социална политика, стига да се намери вариант за това, категоричен бе Кехайов. Сметките на Обединението на автобусните превозвачи показват, че, за да стане факт 50-процентното поевтиняване на билетите само за пенсионери и ученици, в бюджета на община Казанлък трябва да се заделят 540 хиляди лева.

Още по темата – на стр. 3.
Деляна Бобева

„РАЗСЕЯНИ” СПЕСТИХА НАД 2 МЛН. ЛЕВА

156 физически лица от област Стара Загора са "пропуснали" да внесат в бюджета над 2 млн. лева. Сумите са от недеклариран и невнесен данък общ доход и са установени след приключили ревизии на лицата. В хода на ревизионното производство инспекторите по приходите от Офиса на НАП в Стара Загора са запорирани активи, банкови сметки, движимо или недвижимо имущество на „разсеяните“ граждани.

В масовия случай при ревизираните лица става дума за открито несъответствие между притежавано имущество и декларирани доходи.

В други - „разсеяните“ граждани, отпуснали заеми на поверяваните, не могат да докажат произхода на средствата си, нямат договорена лихва за размера на заема или, ако имат, не я изплащат реално.

През 2012 г. ревизорите от НАП - Стара Загора са приключили 511 ревизии. При 92% от ревизираните фирми са установени укрити данъци и осигуровки. Предотвратени са данъчни и осигурителни измами за 91 млн. лева.

87,2 млн. лева е недекларираният и неначислен данък добавена стойност (ДДС), установен от инспекторите по приходите от Офиса на НАП в Стара Загора през 2012 г. Някои фирми са „спестили“ корпоративен данък в размер на 5,4 млн. лева.

Най-сериозни са нарушенията от търговците на едро. Приключилите 104 ревизии са с допълнително установени задължения в размер над 59 млн. лева. 18 земеделски производители и търговци на зърнени култури са се опитали да укрят данък печалба, ДДС и осигуровки в размер на над 4,3 млн. лева.

Предотвратени са опити за измама на бюджета в рискови браншове - в производството и търговията с горива, при автомобилните превозвачи и в транспортните услуги - за над 5,2 млн. лева.

/По данни на НАП - Стара Загора/

Продължение от стр. 1

...ПРОФИЛАКТИЧНИ ПРЕГЛЕДИ ЗА РАК

Той и негови колеги-медици от района са категорични, че в никакъв случай средствата няма да могат да се оползотворят по предназначението им, тъй като няма нужният капацитет от клиници, специалисти и време до края на годината за това. Тогава изтича срокът на проекта. Няма възможност за това време да се направят прегледи на 400 хиляди души, абсурдно е, каза д-р Желев.

Проверка на ТА показва, че масово онкоспециалисти и гинеколози, работещи основно с контингента жени в риск да попаднат в капана на раковите заболявания, дори не са чували за тази възможност, въпреки че по проекта са предвидени 4 милиона лева за информационна кампания. Как, за какво и къде са похарчени средствата, не е ясно.

С останалите близо 16 милиона лева трябва да се покрият разноските за безплатни профилактични изследвания за ранна диагностика на онкозаболявания, от които 200 000 изследвания за рак на гърдата, 50 000 – за рак на маточната шийка и 50 000 – за други онкологични заболявания.

Деляна Бобева

ТЪРСЯТ ДОМАШНИ ПОМОЩНИЦИ

От 1-ви до 31-ви март в сградата на домашния социален патронаж в Казанлък, на ул. „Отец Паисий“ № 3, се приемат заявления на кандидатите за домашни помощници и потребители на социалната услуга „Домашен помощник“. Документите ще се приемат всеки работен ден от 10 до 16 часа.

Наетите и ползвателите на тази услуга ще имат възможност съответно за доходи или за помощ в дома, благодарение на спечелен от Община Казанлък и стартиращ проект „Помощ в дома в община Казанлък“. Проектът е на стойност 225 179.78 лв. 100% от средствата са безвъзмездна финансова помощ по Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“, съфинансирана от Европейския социален фонд на Европейския съюз.

Продължителността на

проекта е година и пет месеца, като 12 от тях са за предоставяне на социалната услуга „Домашен помощник“.

По проекта ще се създаде Звено за услуги в домашна среда към Домашния социален патронаж - Казанлък, с което ще се разшири дейността на патронажа и ще се създадат условия за приемственост и гарантиране обслужването на лица, ползвали услугата „Домашен помощник“.

Звеното за услуги в домашна среда ще предлага предоставяне на почасови услуги за извършване на комунално-битови дейности като: пазаруване, поддържане на хигиената в жилищата, обитавани от ползвателите, извършване или съдействие за извършване на административни услуги и плащания, приготвяне на храна с продукти на потребителя. За всички тези услуги потребителите ще заплащат по 22 стотинки на час. Таксата е определена от Община Казанлък по реда на Закона за местните данъци

и такси.

Кандидатите за домашни помощници могат да са безработни лица в трудоспособна възраст, които не са придобили право на пенсия за осигурителен стаж и възраст или на професионална пенсия за ранно пенсиониране. Те подават комплект документи по образец.

Кандидати за потребители на услугите могат да бъдат лица с трайни увреждания с ограничения или невъзможност за самообслужване, както и възрастни хора с ограничения или невъзможност за самообслужване.

Желаещите да ползват услугите на домашни помощници подават следните документи: заявление по образец, копие на документ за самоличност, експертно решение на ТЕЛК, документ, определящ конкретното лице за настойник или попечител на кандидата за услугата, декларация, че към момента на кандидатстването не ползва социална услуга „личен асистент“, „социален асистент“ или „домашен помощник“ по други национални програми или по програми, финансирани от други източници или по друг ред, както и пълномощно за лице, което да подаде заявлението от името на кандидата, когато не се подава лично.

„Трибуна Арсенал“

ДО КРАЯ НА МАРТ ПЛАЩАМЕ „ТАКСА КУЧЕ“

До 31-ви март тази година стопаните на домашни кучета в община Казанлък трябва да ги регистрират. Паралелно с регистрацията им, на база решение на Общинския съвет, стопаните на четириногите следва да платят и годишна такса за отглеждане на куче в размер на 10 лева. Такса не се заплаща за кучетата, които са на самотни стопани на над 70-годишна възраст. От такса са освободени и кучетата, собствено на хора с двигателни увреждания, служебните и ловните кучета, чипираните кучета за първата година и кастрираните кучета.

С кметска заповед от преди година са определени и зоните за свободно разхождане на домашните кучета в Казанлък. За такива са посочени териториите западно от Тюлбето, покрай Старата река, северно от парк Колодрума и терена северно от стадиона.

При извеждането на кучетата си, техните собственици трябва да носят в себе си ветеринарния им паспорт и документ за платена такса, който да предоставят за проверка на общинските и ветеринарните контролори, се посочва в заповедта на кмета.

Собствениците на кучета са длъжни да взимат мерки животните им да не замърсяват обществените места, като почистват след тях, както и да взимат мерки животните им да не създават опасност за други хора и животни.

„Трибуна Арсенал“

Честитка

Късметлийка, целуната от Съдбата и Любовта, е **Диана Рамналиева** - редактор и автор на „Трибуна Арсенал“.

В Деня на влюбените и виното Диана стана с една година по-красива!
Здрава, обичана и да се множи щастието край теб!

„Трибуна Арсенал“

Гълъбина Михайлова:

ПРАВО КУМЕ, ТА В ОЧИ

Или разказ за една Фурия

Тя е Лъвица, за която се пише трудно. Родена е под този изпепеляващ със Слънцето си огнен знак и носи нелекия си, но забележителен характер и кръст по него вече 7 десетилетия. И отвъд.

Лъвското стреля от очите ѝ, от безпощадността на оценките и думите, от силата на откровенията в разказите ѝ за времето и хората, преплели живота ѝ.

Пътът ѝ не е хвърлен на сцената, защото е рибарска дъщеря, но очевидно аристократичната ѝ осанка и финес, които наследява от своята баба, чието име носи, бележат пътя ѝ завинаги. Стъпва на театрална сцена още като ученичка в 9-ти клас и слиза от нея... малко преди 7-то си десетилетие. Всъщност слиза ли?

Такава, като нея, не слизат никога, просто сменят една сцена с друга, понякога са зад завесите, друг път пред тях, но сцената е техният дом. От стотиците ѝ роли, с които я помнят казанлъчани и феновете на Мелпомена из страната, като „най-нейна“ определя ролите на Чудомировите Фроска или Кака Сийка.

Огненият ѝ нрав на практика я превръща в универсална актриса, която може да изиграе почти всичко - и е сред малкото щастливи, без професионално образование, имали невероятното щастие и житейска награда на сцената да си партнират с големите светили на българския театър - Георги Калоянчев, Георги Парцалев, Стоянка Мутафова, Коста Цонев, Хиңдо Касимов, Никола Анастасов, Ангел Георгиев, Саркиз Мухибян, Васил Попов, Димитър Манчев, Любомир Кабакчиев, Иванка Димитрова, Жоржета Чакърова, Татяна Лолова, Таня Масалитинова и още плеяда имена, останали в театралната ни история, голяма част от които вече не са тук.

Тя има всички „исторически“ основания да е и част от редицата на „Ветераните“, тъй като една съществена част от живота ѝ преминава в „Арсенал“. След кратък стаж в тогавашния завод „Георги Киров“ започва в „Арсенал“, в пружинния цех на тогавашния завод 7 и остава там до средата на 70-те години, когато поема щафетата в казанлъшкото читалище от Жоро Николов. Цялата ѝ рода също е арсеналска, начело със свекъра ѝ - Димитър Тюфекчийски, който е сред основателите на производството на Завод 2, рано отишлият си неин

Независимо, че слиза официално преди десетина години от сцената, с повече от „достойните“ 140 лева признание за своя труд, и до днес тя е неуморима. Като стихия е, отнася. С ентузиазма си, с желанието си да пали нови сърца за театралната магия, с невероятното старание да съхранява парче по парче спомена на Казанлък, за именитите негови граждани и за имена от и живота ни, оставили своя отпечатък в развитието на града и страната ни.

Със своите над 120 „Баници“ Гълъбина Михайлова на практика пише една съществена част от духовната история на България и в частност на Казанлък, полага усилия живи да останат онези въгленчета на национално самочувствие и народна памет, без които бихме се превърнали в обикновена маса народ.

Животът ѝ става за дълъг сериал, в който всеки ден е малка история.

съпруг Михаил Тюфекчийски - бивш началник на цех 120 в завод 2, майка ѝ - Катя Паскалева дълги години работи в завод 2 на „Арсенал“, а баща ѝ - Георги Паскалев, е писар в Главна дирекция по времето на генерал Вълков.

Свързали кръвно десетилетия наред живота си с „Арсенал“ са и останалите ѝ най-близки тук: сестра ѝ Димитрина Рахманлиева работи дълги години в ИММ и зет ѝ, пенсиониран като стругар №1 в завод 5 - Иван Рахманлиев.

След толкова забележителни връзки, оставили диря в историята на казанлъшката оръжейница, е нямало как талантливата и родена за сцената Гълъбина да не мине през школата „Арсенал“. Тук тя прекарва съществена част от младостта си, с повече от красиви спомени. За времето в оръжейницата и сценичните си изяви там по фестивали и събори Гълъбина разказва през сълзи. Било е хубаво време, романтично, с възможност човек да даде воля и сила на мечтите и поривите си, да отпуши талантите си. Стадионът на фирмата се

баници по всякакъв повод. А колкото до творческите ми „баници“, при мен идваха такива личности, такива имена, с които се гордея. Имала съм гости, които, като говореха, муха да бръмне, чуваше се. С такова внимание хората ги слушаха. Аз си обичам всичките „баници“ и всичките си гости. Но има моменти, в които някак не можем да надмогнем его, завист, факта, че някой друг се изявява и да го подкрепим. Няма да говоря с имена, но съм имала такива случаи и с мои гости. Виждаш - хубав, читав човек, с потекло, с род и близки, оставили трайна следа, каниш негови съратници, приятели, колеги, тях ги няма. Не идват. Иначе да ти кажа, „Баниците“ ми вече надхвърлят 120.

- А помниш ли ги всичките?

- Разбира се. Първият ми гост през 2001-ва беше актьорът Петър Добрев, вторият - казанлъчанинът проф. Генчо Начев, гостувал ми е проф. Косъ Чернев и куп имена на много доблестни хора, известни казанлъчани, кметове назад във времето, мечтаей да покана сега Татяна Лолова, има повод, Стоянка Мутафова, обеща ми е, стига да се оправи. Съжалявам, че Калончев не успя да ми е гост на „Баницата“.

- За какво правиш всичко това?

- За да остане нещо, да знаят хората. Заради хората, които не са ме изоставили в трудни моменти, а помагали на моите „Баници“, на културата в този град. Защото, ако ги нямаше тези хора, тези т. нар. спонсори и читалището, и театъра, и още куп духовни институции, щяха да са с катинар. Погрешно се мисли, че спонсор е лоша дума, лош богат. Разбира се, че има богати и богати. Но без тези пари на хората от бизнеса, без тази подкрепа духовното у нас нямаше да оцелее в тези години. Тук искам да благодаря на сегашното общинско ръководство, на отдел „Култура“ за това, че „Баниците“ ми вече са част от Културния календар на община Казанлък.

- Делила си една сцена с куп имена - емблеми на българския театър. Кой ти е най-яркият спомен за най-големите?

- Безспорно най-ярък е този за Георги Калоянчев, той е човек с голямо „Ч“. Като играе с теб, не гледа актьорите, гледа теб в очите, зарежда те. Обичаше да разсмява партньорите си. Нарочно. Гледала съм го това как го прави със Старозагорския театър. Но имах представление с него в Карлово, той ми каза: „А бе, жена, не разбираш ли, ще те разсмя“. И във второ действие на пиесата той ми казва, без да го чуе публиката: „Сега ще ти бръкна в

пазвата“. Аз му казвам: „Ако ти ми бръкнеш в пазвата, аз ще ти разкопча дюкяна“. В този момент публиката само чу неговото: „Не, предавам се!“. Например, един Хиңдо Касимов, който беше рядко възпитан и интелигентен човек, който още с излизането си на сцената респектиреше с интелигентност. Все още, според мен, не се е родил актьор, който да може под някаква форма да напомня на неговото излъчване в театъра и киното. Един Никола Анастасов, един Димитър Манчев - също хора със свой почерк, рядко интелигентни и с духовно излъчване. Георги Парцалев - друг невероятник за театъра ни. Той ми казваше с онзи негов неподражаем и характерен глас: /имитира го - бел. авт./ „Гълъбино, ако ме интересуваха жените, ти щеше да бъдеш моя жена!“. Докато цинцарлъкът на Калоянчев, Бог да го прости, го няма никъде! А какво нещо е постановчикът Иванка Димитрова, не мога да ви опиша. Тя е голяма жена. И тя ме покани да участва в „Вилата на Сталин“. Иванка Димитрова беше голямо откритие за театъра ни. Коста Цонев е Голям човек! Тук ще споделя нещо много лично. Разликата ни с него беше 10 години. Аз навърших 60, той 70 години. Веднъж му споделих: решила съм, Коста, на 60 години да спра. Той ми каза: Моля? Как ще спреш, бе? Я се върни малко назад? Не се ли чувстваш по-зряла, по-можеща, по-знаеща? Аз ти забранявам! С Коста Цонев имам много спомени. Загубата му за театъра ще остане дълго време незапълнена.

- Имаш ли рецепта за своето творческо дълголетие?

- Не знам, може би на първо място е трудолюбието. Защото може да си много талантлив, но ако си мързелив и безотговорен, нищо няма да постигнеш. Познавам, за жалост, много талантливи колеги-актьори, но много безотговорни и суетни, които няма как да успеят. Мързелът не прощава! А излишната суета е лош съветник.

- В по-духовно или в по-бездуховно време живеем сега в сравнение с времето отпреди 20-25 години?

- В по-бездуховно. Не искам да упреквам никого, защото съм много малка, не на години, иначе съм много малка. Но искам да кажа следното: всяка крушка си има опашка. Не може да гледаш насилие и простотии по телевизията, не може сутрин в радиото на първи план да е лошото и да искаш да си позитивен човек. И понеже нищо не излезе от нашата демокрация и криво-разбрана перестройка, вярвам, че нашите внуци ще живеят в истинска демокрация, в по-доброто време.

Деляна Бобева

КОКО ШАНЕЛ

„Модата се променя, стилът остава същият.“

Габриел Боньор Шанел. Модата нахлува в живота ѝ неочаквано. Когато майка ѝ умира, а баща ѝ изоставя шестте си деца, бедни роднини дават малката Габриел в сиропиталище. Монахините учат 12-годишното дете да шие, като му внушават, че този занаят ще го храни винаги. И Габриел действително успява да попадне във фирма за дамско бельо, а по-късно в ателие за военни униформи. Офицерите, които идват там, веднага хвърлят око на красавицата от Сомюр, а тя умело се възползва от това.

Кокó Шанел. През деня Габриел работи като продавачка в магазин, а през нощта - като кабаретна певица. Нейни любими песни са "Ko Ko Ri Ko" и "Qui qu'a vu Coco" - от тях идва името Кокó. Тя пее и без свян и страх се превръща в компаньонка на заможните си обожатели. Оперните диви я молят да им направи малки, елегантни шапки, истински контрапункт на натруфените грамадни капели. Така сла-

появява модата на късите коси. Преди Шанел дамските дългокоси. После тя кара младите дами окончателно да изхвърлят кринолините, фустиите и корсетите, като им предлага леки, ефирни тоалети. Клиентките ѝ започват да носят моряшки костюми - плисирана пола и блуза с три четвърти ръкави. Всички разкрепостени жени около Шанел се влюбват в панталона клош, с жилетка върху него. Войнстващата феминистка не познава скупката и спокойствието. Тя сътворява дори якето, чийто родител, мундирът, винаги се е смятал за мъжка дреха. Прочутото сако на Шанел - с ръкави от три части, с ръчно направени шевове, с тежки метални копчета и метална верига в основата му, само по себе си е един малък свят в света на модната философия на дизайнерката.

Малката черна рокля. Нейният най-голям подарък за съвременните жени е малката черна рокля, неостаряла до днес и претърпяла стотици ренесанси. Преди нея

Законодателката на световната мода, най-великата дизайнерка на всички времена - Кокó Шанел, успява да революционизира женската мода, използвайки мъжки елементи. Неуморимата изобретателка създава много нови неща, но преди всичко... една жена, която преди нея никой не е познавал.

Родена е през 1883 г. в Сомюр, умира през 1971 г. в Париж. За своите 88 години Великата Мадмоазел дава името си на моден стил в облеклото, на модна къща, на костюм, на парфюм.

Тя е единствената жена в класацията на сп. Таймс за 100-те най-влиятелни личности на 20-ти век.

вата на Кокó тръгва из френската столица...

Прочутият апартамент на Шанел. Плейбойт и милионер Етиен Балсан ѝ купува ателие на малката улица "Камбон" в Париж. Тук тя приема елита на Европа. В апартаментата ѝ, обзаведен с уникален вкус и изпреварила времето си страст, днес ежедневно посещаван от много почитатели, още живее духът ѝ. Въпреки, че е имала апартамент и вила на Френската Ривиера, 30 години, до края на дните си, Кокó живее в хотел "Риц" и го нарича свой дом. Сградата, в която се намира апартаментът ѝ, е купена от нея през 1920 г. и все още приютява един от първите магазини, както и шивачницата, която се намира на тавана - там все още над 100 шивачи шият на ръка. Там е и офисът на Карл Лагерфелд. На ул. "Камбон" тя открива първия си магазин. Вторият е на Лазурния бряг, в Довил. Открива го с подкрепата на друг свой обожател - Артър "Бой" Капел. Там нейният талант просто експлоадира...

Революция в модата. За разлика от повечето европейски дизайнери от онова време, Шанел определя жената като истинското същество на дрехите. И се посвещава на това да я промени! Когато все още не била професионална шивачка, тя не рисувала предварително моделите и не ги шиела. Просто вземала ножиците, слагала плата върху манекена, режела и забождала безформената материя, докато не се появявал гениалният силует. Така се раждало всяко нейно откритие.

Веднъж Кокó си опърлила къдриците на газонния пламък. Тогава се подстригва късо и гордо излиза навън. Така през 1917 г. се

черният цвят се смятал за цвят на бедността и траура. Черните рокли до този момент били униформата на парижките продавачки. Шанел превръща черния в популярен и разкошен цвят. В продължение на пет години тя пуска облекла само в черно и нейните малки черни рокли - с пльнка, малка бяла якичка и маншети, се продават като топъл хляб. И до днес французките казват: „Не съм без вкус, за да не се обличам в черно.“

Диктаторката. "Изчистеният и семпъл дизайн е ключът към истинската елегантност." - казва Шанел и показва в колекциите си изчистени и удобни дрехи. Тя налага новия образ на жената - независима и икономически самостоятелна. Дамите започват да имитират не само начина ѝ на обличане, а и предизвикателното ѝ поведение, дори стойката ѝ - винаги опъната шия и изтеглени назад рамене. Нейните клиентки били момичета, демонстриращи своята свобода с нов външен вид и държание - къси поли и прически, с грим и козметика в големи количества, с пиене на коктейли и пушене на цигари на обществено място. Но бунтарщината на тези момичета не се изчерпвала само с външния им вид. Те смело участвали в различни спортове, карали собствени автомобили и излизали по нощни клубове, където слушали джаз и танцували чарлстон.

Безграничната слава. В приятелския кръг на Кокó Шанел са Пабло Пикасо, Жан Кокто, Салвадор Дали, Сергей Дягилев, Лукино Висконти, Игор Стравински, немският офицер Ханс Гюнтер, дукът на Уестминстър Хю Гросвенор, великият руски княз Дмитрий и много други, повечето - влюбени в нея. Независимо от това, жрицата на модата и на любовта никога не се омъжва.

Тайно оръжие

Рубрика за красивите лица на "Арсенал"

Име:

Теменуга Иванова

Месторабота:

„Арсенал“ АД,
Контрольор-качество,
0/167

Години: 36

Зодия: Дева

Хоби: Народни танци

Когато ти е трудно?

- Разчитам на семейството.

Приятелите са?

- Тези, които са готови за мен на всичко и по всяко време.

Нейни клиентки са: холивудските звезди Грета Гарбо, Одри Хепбърн и Елизабет Тейлър, Роми Шнайдер, Марлене Дитрих, Жана Моро...

Триумфът е пълен, когато първата дама на САЩ Джакки Кенеди се появява с розов костюм на французката. Творенията на Шанел са представени и на английското кралско семейство.

Шанел №5. Княз Дмитрий запознава Шанел с химика Ернст Бо, доставчик на парфюми в двора на цар Николай Втори. Французката го моли да ѝ направи нов, нечуван, невидан и непомирисван досега аромат. След серия експерименти се появява феноменът "Шанел № 5" - в него за първи път се смесват няколко аромата, преди Шанел всички парфюми имат само един аромат. От създаването му през 1921 г. до днес този парфюм, състоящ се от 80 компонента, е най-продаваният в света.

Философията „Шанел“. Нейни са сентенциите: *Никога няма да имате втора възможност да направите първо впечатление; Колкото е по-възрастна дамата, толкова по-важно за нея е да бъде красива; Нищо не състарява така, както стремешът да младееш; Жената е най-близо до голотата, когато е добре облечена; Колкото по-зле стоят нещата при една жена, толкова по-добре трябва да изглежда тя.*

Мария Рашкова

За връзка с редакторите на "Трибуна Арсенал":
Деляна Бобева: 0882 98 70 13, e-mail: didab@abv.bg
Диана Рамналиева: 0882 98 70 14, e-mail: diana_ramnalieva@abv.bg
Мария Рашкова: 0882 98 70 12; Първолета Петкова: 5 74 55